

R.É.T.

Rajz - Építészet - Tánc avagy Építészet gyermekeknek

Szerző:

Bedécs-Hajas Veronika Ágnes
(B-Hajas Ágnes) építész

Témavezető: Balogh Balázs, DLA

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Építésztechnológiai Kar, Rajzi és Formaismereti Tanszék
DLA értekezés, Építőművészeti Doktori Iskola

2016.04.12.

Tézisek

1. A mai óvodás és kisiskolás korú gyermekek ingerterhelt környezetének negatív hatásait, - a felgyülemlett energiát és akcióigényt - sikeresen átfordíthatjuk alkotó, és a gyermek számára megnyugtató, teremtő tevékenységgé.
2. Az utóbbi évek orvosi tanulmányai az agykutatás terén rávilágítanak arra, hogy a gyermekek korai életéveiben kialakuló, - a későbbi fejlődése szempontjából meghatározó - idegsejt-kapcsolatok, a gyermekeket érő tapasztalati érzékelések által alakulnak ki. Ennek alapján úgy gondolom, hogy ezek a tapasztalatok minél összetettebbek, az alkotótevékenység minél több érzékszervet stimulál és minél több kreativitást igényel a gyermektől, annál összetettebb lesz a gyermek gondolkodásmódja. Ezért a különböző érzékek és érzékelések által megalapozott, integrált alkotói élmények megtapasztalása kimagaslóan fontos a gyermekek korai életéveiben, hiszen meghatározza későbbi gondolkodásmódját, tudatosságát, felelősségérzetét és érzelmi intelligenciáját is.
3. A gyermeki kreativitás és alkotótevékenység kibontakozását olyan technikákkal szükséges elősegíteni, amely a rajz, az építészet, a tánc és egyéb alkotóművészeti ágak minél szélesebb körű alkalmazásával valósulnak meg. Ezáltal a gyermek az összetett tapasztalati élményen keresztül kifejezheti saját alkotótevékenységét, felfedezheti és felfedheti rejtett tehetségét, miközben kreatív gondolkodásmódja fejlődik.
4. Egyazon gondolatkör különböző nézőpontokból való vizsgálata, - legyen szó akár érzékszervekről, alkotási területekről, elemző vizsgálatokról, szakterületekről – gazdagítja a gyermekek meglátásait az adott dologgal kapcsolatban, teljesebb és átfogóbb képet adva a kezdeti feladatról, mindeközben fejleszti a gyermekek önálló kérdésfeltevési képességét, önelemzési készségét, és tudatos gondolkodásmódját mind az alkotás, mind az élet bármely más területére vonatkoztatva.
5. A különböző alkotási területek alkotói mechanizmusai, - jelen esetben a rajz, az építészet és a tánc területeit vizsgálva - sikeresen átültethetők és alkalmazhatók egymás szakterületein belül is. Az egyes szakterületekre új elemként beemelt alkotási technikák átfogóbb alkotói élménnyel gazdagítanak, ezáltal mélyebb érzékelést illetve megélést tesznek lehetővé az adott feladattal, gondolatkörrel kapcsolatban.
6. A tárgyalkotás kiemelt fontossága abban rejlik, hogy ez az egyik – ha nem egyedülálló – módja annak, hogy egy kezdeti ötletet az elméleti tervezésen keresztül az anyag szintjén is megfogalmazzunk, miközben az elmélet is és a tárgy is a tökéletesség felé alakulhat. A gyermekek tárgytervezése és tárgyalkotása különösen fontos abból a szempontból is, hogy végig nyomon követhetik a kialakulási folyamatot, amelynek minden stádiumáért felelősséget vállalnak, hiszen a gondolatuk és az azt követő alkotó tettük, általuk realizálódik.
7. A tudatos építészeti szemlélet kialakításához - a későbbiekben a gyermek akár építészeti tervező, akár építészetet „fogyasztó” szerepében is találja magát - fontos a gyermekkorban megkezdett építészeti alapozás, amelyben az általam életre hívott módszerek hatásosnak bizonyultak. Ilyenek többek között a: léptékjátékok, önelemzés - azonosulás, gondolat - tudatosság, felelősségvállalás, tárgyalkotás, vizuális, virtuális játékok fogalmai köré szervezett feladatok is.